

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

[Præfatio.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78322](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78322)

Quod notans idem Nauar. in seq. num. 37. addit inde con-
sequens esse quod ex D. Thoma in 4. distict. 45. communiter
admittitur, non posse Papam prohibito euacuare purgato-
rium animabus in eo deuentis.

197. Quinque est, vtilissimum esse persuadere aegrotum mori-
turo, vt concipiat animum Deo satisfaciendi pro suis peccatis
in hoc saeculo, si vita ei superfit: quoniam in praec. q. 3. ostē-
sum est tanquam tutius & rationabilius tenendum esse cum
Caeter. quod indulgentia ei soli proficit, qui tantam peniten-
tiam quanta sufficit ad delendam poenam quae indulgetur
acceptauit iniunctam a Confessario, vel non iniunctam pro-
posuit in hac vita facere.

198. Sextam est, quod adhuc habet ibid. Nauar. numero 5. merito
fieri suffragia pro defunctis postquam vel in articulo mortis
vel post mortem quaesita fuerit indulgentia plenaria: tum
quia fieri potest vt viuens non habeat iustum & sufficientem
propositum satisfaciendi pro tota poena Purgatorij, relaxan-
da per ipsam indulgentiam: quod propositum praediximus
secundum probabiliorē sententiam, necessarium esse ad
acquirendam indulgentiam: tum quia ex dictis in praec. 6. 13.
sect. 2. plenaria indulgentia non tollit omnem poenam in pur-
gatorio luendam: imò nec plenior, sed sola plenissima: tum
quia multorum sententia est quam Nauar. sequitur in praec. no-
tab. 15. quod indulgentia plenissima non liberet plenissime,
nisi causa ob quam conceditur sit ad id sufficiens: de qua re
non potest satis nobis constare. Nec obstat quod sententia
contraria videatur probabilior: quia cum ipsa altera suam ali-
quam probabilitatem habeat, expedit facere, qua noceat ne-
queunt etiam si forte nihil profuerit: tum demum, prout ex Ger-
briete Nauar. addit, quod talia suffragia fieri possint in gratia
actionem, sicut & illa quae fiunt pro puero recens baptizato
& mortuo, nihil habente expiandum. Itemque ad gratificandam
ipsis defunctis qui plurimum gaudent amicis suis tam
pia opera pro se agentes Deo gratiores fieri, & Deum hono-
rare, aliasque animas Purgatorij iuuare. Ita que peccatus habet
verè Christianum, non tantum liberet suis vita functis ac-
quiret indulgentiam per quam celerius ab horrendis Purga-
torij poenis liberentur: sed etiam suffragia praestabit quibus
etsi forte non indigeant, per ea tamen accrescat illis gaudij
quoddam accidentale, eo nomine, quod causa ipsorum: & ani-
mae aliorum defunctorum iuuentur, & diuina maiestas hono-
retur; taliaque praestantes reddantur Deo suo gratiores:
quem illi à poenis liberi etiam atque etiam deprecantur, vi-
nos qui sumus in eos benefici, liberet hic à malis, & secum
tandem collocet in caelis.

199. Vnicum dubium restat, An is qui indulgentiam concedit
capax sit illius acquirendae. Hoc Sotus proponens in 4. distict.
21. q. 1. ar. 4. col. penult. pro parte negante adfert, quod confer-
re indulgentias sit actus iurisdictionis in subditum, nempe
possit in seipsum iurisdictionem exercere, vt patet ex eo quod
nemo possit seipsum sacramentaliter absolueret. Pro affir-
mante verò, quam ille sequitur & probabilior est, quod a ratione
alienum prorsus sit; Papam eo quod sit Ecclesiae caput, ex-
cludi ab illo beneficio; quod caeteris communicat: cum
Princeps distribuens bona communia, possit suam portio-
nem sibi accipere tanquam Reipublicae membrum, omnium
etiam potissimum. Quod qui negauerit negare similiber de-
bet, Papam posse gaudere priuilegio, quo dispensauerit cum
tota vrbe in aliquo die ieiunij. Et certe si in onerosis, illo ge-
neralem legem qua imponit aliquld (vt ieiunij vel festi ob-
seruationem) tenetur seruare, si non vt coactua, vt alij saltem
vt dire actua iuxta illud Canonizatum in c. Cum omnes. De con-
suet. Patere legem quam tu eris ipse: non est negandum in
favorabilibus ipsum posse participem esse beneficii quod ge-
neraliter confert, si illo sicut caeteri indigeat, vt potest indul-
gentiae beneficio indigere. Ad argumentum autem contra-
rium idem author respondet, neminem posse quidem iuris-
dictionem in seipsum exercere cogendo, sed absolueret se-
ipsum sacramentaliter, cum talis absolutio requirit vt Pae-
nitens se Sacerdoti subiciat cui parere teneatur. Indulgen-
tiam verò non concedi cogendo, sed aliquid facientibus cog-
cedendo ex thesaurio Ecclesiae, pretium quo redimant poenas
temporales, quas Deo debent pro suis peccatis. Quod bene-
ficio ita concessum, potest perinde extra Sacramentum ac-
in Sacramento obtineri.

LIBER QVARTVS, ET TOTIVS OPERIS OCTAVVS, DE SACRAMENTALI ABSOLVTIONE.

SOLVTIONE.

PRAEFATIO.

ABSOLVERE idem est generaliter, ac expedire aliquem vinculis quibus constrictus tenetur: absolutioq. est ipsa actio ligati liberandi à vinculis: quorum nomine proprie significatur corporea, seu qua corpus ligant: per meta-
phoram vero ex illis sumptam: tum peccata, quibus spiri-
tualiter ligatur humana anima, iuxta illud Prouerb. 5. I-
niquitates sua capiunt impium, & funibus peccatorum
suorum constringitur: tum censura Ecclesiastica, quib.
Ecclesia spiritualiter constringit peccatores ad ipsorum cor-
rectionem & emendationem. Pro quo duplici spiritualium
vinculorum genere, duplex distinguitur absolutio spiri-
talis: una à peccatis, & altera à censuris: quae sunt excom-
municatio, suspensio & interdictum. De illa, quae commu-
niter dicitur Sacramentalis, propositum nobis est hoc lo-
co dicere: atque eam cum Caetano in summula, spectare
primò secundum se absolute. Deinde in ordine ad Confes-
sarium illam conferentem. Tertio, in ordine ad Peniten-
tiam, illam recipientem; & sic primum huius libri caput
erit de Sacramentali absolute secundum se. Secun-
dum de ea in ordine ad Confessarium. Tertium de ea-
dem in ordine ad Penitentem: quibus aliquot addenda
sunt de absolute à casibus reseruat, quae peculiarem
habet difficultatem: tam quoad potestatem absoluedi,
quam quoad executionem eiusdem potestatis. Ad quam
minuendam, quartum caput addetur de potestate absol-
uedi à reseruat. Quintum, de commissione eiusdem
potestatis. Sextum, de illius executione; & Septimum, de
eiusdem executionis effectu.

CAPVT I.

De absolute Sacramentali secundum se absolute.

SUMMARIUM.

- 1 Absolutio Sacramentalis, actus est iudicialis, & Sacramenti Penitentiae forma.
- 2 Essentia illius tota consistit in verbis Absolute, ab eiusdem Sacramenti ministro prolatis, cum debita intentione.
- 3 Peccatum est, eadem verba in Sacramenti administratione mutare in alia, eiusdem etiam sensus, & sufficientia ad persiciendum Sacramentum.
- 4 Cum qua intentione proferri debeant.
- 5 Quatenus sint Sacramenti forma.
- 6 Nec licet, nec valet absolutio Sacramentalis data sub conditione de futuro.
- 7 Quando liceat data sub conditione de praeterito.
- 8 Quando data sub conditione de praesenti, etiam si illicita, valet.
- 9 Duo casus in quibus sic data potest licita esse.
- 10 Bis super eadem confessione dari non potest: super ipsa autem peccatis, iterata eorum confessione, potest.
- 11 Absolutio per aliquod tempus differri potest post factam confessionem, & impostam satisfactionem.